

عنوان مقاله:

گسترش فضاهای شهری پیاده محور برای ایجاد شهرهایی انسانیت

محل انتشار:

نخستین کنفرانس بین المللی اکولوژی سیمای سرزمین (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سارا اکبری پورسلیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری

مهرناز مولوی - دکتری شهرسازی

ایرج برگ گل - دکتری مهندسی و برنامه ریزی حمل و نقل

خلاصه مقاله:

امروزه کیفیت و جذابیت فضاهای عمومی شهری به یکی از مهمترین سنجه های توسعه یافتگی و قابلیت زندگی در شهرها بدل گردیده است. در این میان پیاده راه ها به دلیل ویژگیهای خود در ایجاد تعاملات اجتماعی در عرصه ارتباطات مجازی و تحریک اقتصادی نواحی پیرامونی و نیز به عنوان پهنه های چندعملکردی که دامنه گسترده ای از فعالیت ها را در بر میگیرند از نقشی اساسی برخوردار میباشند اما علیرغم وجود سابقه ای بیش از نیم قرن در جوامع پیشرو در این زمینه و در حالیکه در استانها هزاره سوم بسیاری از شهرهای دنیا پیاده مدداری را در حد چشم انداز اصلی توسعه شهری ارتقا داده و برنامه و فعالیت های علمی و عملی گسترده ای را در این رابطه در دست اجرا دارند به نظر می رسد که توسعه شهرها در دوران معاصر در کشورمان در گسستی عمیق با سنت گذشته خود خودرومدار و بر مبنای تسهیل هرچه بیشتر حرکت سواره بوده و آنچنان که باید به فضاها و محدوده های پیاده و اهمیت آنها در ایجاد سرزندگی و پویایی شهری توجه نگردیده است. در مقاله حاضر تلاش بر آن است که با مروری بر پیشینه خیابان و نقش آن در شهرها از گذشته تا کنون به نقش عابر پیاده در احیای فضاهای شهری و اهمیت پیاده روی و پیاده راه در توسعه شهرها پرداخته شود و در نهایت به آرایه راهکارهایی جهت حضور هرچه بیشتر مردم در این فضاهای شهری انجامد تا با ایجاد فضاهای مناسب برای تعاملات اجتماعی در ایجاد شهرهایی انسانی تر موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

فضاهای عمومی شهری، پیاده راه، خیابان، عابر پیاده، شهر انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/236330>

